

UJVIDÉKI HIRLAP.

POLITIKAI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik minden szombaton.
Előfizetés: egész évre 6 ft, félévre 3 ft, negyedévre 1.50 kr
Egyes szám kapható a kiadóhivatalban.

Felelős szerkesztő:
dr. Nemes Sándor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Erzsébet tér 6-ik sz.
→ Kéziratok vissza nem küldetnek. ←
Hirdetések díjszabály szerint.

Demokrácia.

(G.) Ne vonjanak vállat a hatalmasok, hogy most olyan sűrűn pengetjük a társadalmi kérdéseket, A nembánomság, a semmivel nem törődés unja az erkölcsös prédikációt, — elhiszszük, — de el fogjuk mondani intéseinket annyiszor, a hányszor kell, hogy megértsek s ha minden egyes szavunkra csak egy — egy ember is akad, a ki megért, már meg van a jutalmunk, az elégtételünk, a dicsőségünk.

Az uralkodó középosztály arisztokrata göggel eltelve fumigálja az idők nagy mozgalmait. Nézi, de nem látja támadni az új rend százmillió hadseregét s bedugván füleit, azt hiszi, hogy nem is zeng a jövő dala, melyet vizsgálóknak a hegyek, völgyek és tengerek.

Ugyanaz a romlás, ugyanaz az erkölcsi téboly, ugyanaz az erőszakos zsarnokság uralkodik, — mint uralkodott száz évvel ezelőtt, a mikor támadt a harmadik rend, a nagy tömegek, a „polgárok“ rendje — az arisztokracziának emelt vérpádok körül. És e szímtomákból önként következik, hogy a támadó rend, az új jelszavak alatt küzdők milliói, el fogják söpörni a föld színéről a polgártársadalmat, százezernyi szuronyával és ezernyi ágyújával együtt.

Az Ujvidéki Hirlap tárczája

Id. és ifj. Bóth Sándor.

(Elbeszélés.)

— Az „Ujvidéki Hirlap“ eredeti tárczája. —

I.

Bóth Sándornak édes anyja megint sir.

— „Ugyan hallgass“ — rivall rá az öreg Bóth. Aztán komoran jár-kei a szobában. Haragszik benne az apa is, a katona is. Ezredet, és pedig huszárezredet fékezett meg valamikor egy szavával; fiával már tizenöt éve egyre gyűlik a baja s mindig ő huzza a rövidet.

Ki se látszott Sándor még a földből, mikor kereken kijelentette, hogy a félvilágért se lépi át a kadétiskola küszöbét. Tetszett ez a generális urnak. Nyakas gyerek volt ő is s mégis jó katona lett. — Sándor urfi nyakas maradt, ellenben katona még se lett belőle. . . . Mikor nem használt a jó szó, erőszakolták. Ergo megszökött. Akkor sirt a kegyelmes asszony először.

El fogja söpörni, — ha oda engedjük jutni a dolgot.

Ha nem jönnek el az erős, lánglelkű tanítók, a kik figyelmeztetik a polgártársadalmat igazi kötelességeire, a melyeket magára vállalt a nagy francia forradalom idején, hogy a hármajelszót keresztül viszi a vérkeresztségen s megváltja vele az egész emberiséget.

A szabadság, egyenlőség és testvériségben megfogant és vérrel megszentelt demokrácia nem váltotta be ígéreteit.

Ma ismét egyenlő jogokat követelnek a milliók, — mert valljuk meg nincs egyenlő joguk; ma ismét sötét szellemek kezdik ki a szabadság és testvériség szent jelszavait. A fölszabadított emberiségben új rétegek támadtak, melyek meg-megkísértik a régi nótát elfujni a demokraczia szent jelszavainak védelme alatt.

És hatalmas viszhang felel rá a mélységből a „Marseillaise“ dallamára s az ismerős hangot megértik az elnyomottak s egyre erősödik, egyre menydörgőbb lesz a kórus, mely az új tan ol-tára körül felhangzik.

Pedig hogy hívják ezt a z új t a n t? Sz o c z i a l d e m o k r a c z i a !

Szociáldemokracziának hívják az új hitvallást, hogy megkülönböztessék a demokracziától, mintha léteznék olyan

Generális uram dühében penzióba ment. Vagyon volt sok; megvett odalenn a Bácskában egy egész határt. Fiát meg Magyar-Óvárra küldte. — Szegény Sándor! Horatiusért lelkesedett ő, és Homérért; Vergiliust betéve is tudta; éjjeleken át nem tudott aludni, mikor a francia forradalmat tanulmányozta — s most patkolástant, burgonyaismét s több effélét kellett eltérnie. Denique másodszor is megszökött. S jöltette. Ha meg nem szökök, őt szöktetik meg. Kétszer is volt ad audendum verbum. A harmadikat meg sem várta. — A kegyelmes asszony megint nagyon sirt s a generális revolvert keresett. Mit csináljon avval a tengernyi földdel? Nem ért ő ahhoz. Eddig csak lopatta magát az ispánjaival s várt a fiára. Most már kire várjon? — Elháziasította hát egyetlen lányát s a veje — egy szomszéd földbirtokos gazdálkodott nála.

Sándorral mi lett? Elment az egyetemre. Ezt a szót említeni se volt szabad az öreg ur előtt. Menten meg fojtotta volna a vakmerőt. Szívéből szégyelte, hogy „lateiner“ lett a fia s titkon arra várt, hogy Sándor újra megszökök. A komisz fráter! — azért se szökök meg. A

demokrácia is, a mely nem szocialis, mintha léteznék olyan polgártársadalom is, mely nem az egész emberiségnek, minden egyes egyénnek a javát akarná előmozdítani, hanem csak bizonyos kasztok, rétegek érdekeinek hordozója volna.

Ilyen demokrácia nem létezik s ezért nem kell felülni azoknak az üresfejeknek, akik a szociáldemokracziával valami fenséges különbséget akarnak kreálni a két fogalom között.

Viszont nem kell azt hinni sem, hogy benne élünk az igazi demokracziában. E tekintetben ferde utra lépett a polgári társadalom. Az üresség, a nagyozlás, a stréberség, a lakájtempók mindenféle válfaja járványként pusztít s a tehetségtelenek előre tolakodása lehetlenné teszi az igazi tehetségeket, akiknek jobb az izlésük, több az önértékük és finomabbak az érzelmeik, semhogy könyökharczczal, tányérnyalással akarnának maguknak szabad utat biztosítani az előrehaladásban.

Valóban jól tenné a polgártársadalom, ha mélyére tekintene, jelenének. Jól tenné, ha nem csak az első sorban tolongó sokaságra vetné futó tekintetét munkája közben, hanem elkalandoznék a társadalom napszamosai körébe is, a hol hamarabb észreveheti a tehetségeket, az erőt, a becsületet.

hal se ugrik ki a vízből; elemében volt Sándor. A tanárok is, társai is elismerték, hogy ő a legjobb jogász-gyerek. A vizsgákon, a szigorlatokon úgy szónokolt, mint egy Cicero; a pályadíjakat mind elnyerte; odahaza meg egyre buvárolt. — Néhány év múlva zsebében volt az ügyvédi diploma; ezt a napot minden évben meggyászolja a generális. — Irodát nyitott s csak a dolgozásban lelte örömét. Néhánapján lenézett az öregekhez is. Nappal veszekedett, éjjel dolgozott; a kaszinó urait meg tiszteltette. — Szóval ép olyan természetű volt, mint az apja. Heves, szenvedélyes, ellenmondást nem tűró s ép úgy imádta a saját mesterségét, mint apja a lovakat és ágyukat. Réme volt a bíróságoknak s ha argumentált, úgy remegtek az esküdtek, mint a gyerekek. Egyben azonban mégis igen különbözik id. Bóth Sándortól. Az osztrák-magyar monarchia minden sarkában beszéltek egykoron Bóth kadét, hadnagy vagy már főhadnagy uramról, az asszonyok és lányok. S midőn megházasodott, sok garnizonban sirt egy pár szép szem; — ifj. Bóth Sándor ellenben asszonygyűlölő volt. Asszonygyűlölő a legtökéletesebb formájában.

A tátongó gomblyukakat be kell foldozni, az érdemkeresztrel hivalkodóktól meg kell tagadni a tiszteletet s az őseivel dicsekvő epigont figyelmeztetni kell arra, hogy a családfák már csak penészgyümölcsöket teremnek s manapság minden polgár őse a saját családjának. Az érdemeket mérlegelni csak ott kell, ahol valaki kötelességein túl is jót, hasznosat tudott teremteni a közérdekében.

A polgárságon áll a jövő veszedelmeinek elhárítása is — s ma inkább mint valaha! Vegyék ki a szédelgők kezéből a társadalmi demokrácia lobogóját, tisztítsák meg jelszavait a hazugságoktól s maguk álljanak a munkás milliók élére, — követelvén számukra emberi jogot, emberi szabadságokat.

A törvények nem kőoszlopok s nem örökre irvák. Az új idők ujtásokat kívánnak s mindig jobb, ha nem az erőszaknak enged az emberiség, hanem önmaga korrigálja meg a multak hibáit.

A demokrata társadalomnak módjában lesz kidönteni a korhadtt oszlopokat államrendje épületéből s helyére újabbakat, hatalmasabbakat építeni.

A demokrácia ujjászületése lesz a jövő forradalmainak legszebb eredménye. Csak az óhajtható, hogy ez a megújulás még a forradalmak pusztításait is megelőzze.

Ujdonságok.

(A Duna-utczától a Majorig.) Nyári este, amikor a városi ember félig agyonpáczolva menekül ebből az épületkoloszusokkal elzárt katlanból, valóságos bucsujárás van a hidakon át bérczövezte Péterváradra. Szalmaözvegyek és egyéb könnyen vigasztalódó és vigasztalható halandók, akik itt rekedtek a városban, részint mert idejük nem jut a fürdőzésre, részint mert egyáltalában nem szoktak

Pedig hányszor fordult utána az utczán egy szőke, vagy barna leányfej, midőn a soroksári vagy czinkotai-ut végire szaladt foglalni vagy az adóhivatalba lármázni. — Vacsora után — s ez volt egyetlen szórakozása — a kávéházba ment s beléült egy nagy karosszékebe s komoran nézett maga elé. Barátai — csupa gentry gyerek — nem igen szóltak hozzá; csak néha boszantották effajta kérdésekkel: „Hogy tetszik neked S. Vilma, vagy B. Irma?” — Haragosan mordult ilyenkor rájuk; fogta a kalapját és hazament. — A többiek erre vitakozni kezdtek s a társaság véleménye megszozott. Némelyek azt mondták, hogy félbolond; a többiek, hogy csak olyan, mint az apja. A mi különben egyre megy. — Csak Baló Zoltán sajnálta őt igazán: megszánta e tehetséges ifju örömtelen életét. Jól ismerte szüleit s gyakran beszélt Sándor szívére. De hiába!

Egy szép tavaszi estén azonban, midőn Philemon és Baucisként a kertben ült a generális és neje, a tavaszi szellő enyhe fuvalmától olvadni kezdett az öreg katona szíve. Régi emlékek édes érzelményei rezegtek szívében s e poétikus, meleg hangulatban ilyen terve támadt. — Egy szép levelet ír fiának s kéréskéri jöjjön le egy pár hétre szerető apjához. Azt is megírja — hisz felesége már régen észrevette — hogy eped utána itt lenn valaki. Majd megtudja, hogy ki! Jöjjön le és boldo-

fürdőzni, tömegesen zárandokolnak a csodamódra felszaporodott „arany kacsákhoz” és a „fehér ökörhöz”, akinek becsületben megöszült gazdája az ösökör hirtét mesés libacombokkal tartja fönn. Gyalog tódulnak Péterváradra azon a rövidke uton, a melyet a hidak szellős utja oly kellemessé tesz. A sétatéri korzó lionjai összevegyülnek az uton a külsőbb utcáknak fáradtan érkező publikumával, perkál ruhás, kaczer masamód lányok elegáns dámák mellé kerülnek, szóval kedélyes és fesztelen a hangulat, Hanem van ennek az utnak egy különös és állandó alakja, egy feketeszemű, nyulánk, battiszruhás hölgy, aki rendszerint szemlesítve, szerényen vonul meg a rozoga fahid baloldali kocsitján. A hid vámszedője már jól ismeri a hölgyet és némán, bizalmas mosolylyal köszönti a titokzatos dámát, a ki esti 6 órakor pontosan megjelenik a sétára. A hid megeléknül, az urak körülveszik a szende szépséget, a ki azonban ridegen néz végig a fiataliságon. Ez nem is a tengerszemű hölgy — gondolják az ifjak — ez már a köszivű ember leánya. Pedig dehogyan az! A hid mindinkább zajosabb lesz, de a hölgyike csendesen megy tovább. Csak olykor, ha egy-egy jól szituált öreg ur jelenik meg mellette, akkor fordul oda a szép ismeretlen — mosolyogva. Mivel pedig a szerelem olyasvalami, amelyről még agg korában sem szeret az ember leszokni, hát az öreg urak sem igen idegenkednek a feketeszemű angyaltól, a ki aztán rendszerint egy ilyen öreg ur karján tűnik el a hidról. . . .

(A katolikus autonomiai kongresszus.) Vasárnap délután tartották meg Ujvidéken a katolikus autonomiai kongresszusi képviselő jelölését Mint már hetekkel ezelőtt közöltük — Zombori László indítványára — id. Chottek Rezső grófot kiáltották ki kongresszusi képviselőjelöltnek. A gróf néppárti érzelmeiről nagyon híres, a miért is jogos kíváncsisággal kérdezzük mi is, mások is, hol vannak azok a katolikus „liberális” férfiak, a kik minden választásnál és alkalommal a „szabad elvű” — lucus a non lucendo — párt rendíthetlen híveinek vallják magukat?

(Halálozás.) Pávlovics István drt. tekintélyes ügyvédet és a „Nase Doba” szerkesztőjét súlyos csapás érte: szombaton hirtelen meghalt a neje. Vasárnap temették nagy részvét mellett.

gitsa az ártatlan teremtetést. . . A poétikus hangulat eltartott egy pár napig s így a generális meg is irta a levelet. Meghatottságában még a feleségének se szólt. — Azután rosszra fordult az idő; köszvény rázta az öreget és sűrűn esett az eső. Ekkor jött a felelet is. — A kegyelmes asszony rémülten futott be a férje szobájába, ki úgy toporzékolt, miután a levelet elolvasta, mint a megvert gyerek. A földön fekvő levélből s a generális ur szitkozódásaiból ő is megtudott mindent „Kitagadom a kölyköt! Ki én! Így irni az apjának!” Neje csititgatta; de meg is járta!

Igy történt, hogy Bóth Sándornak édes anyja megint sirt s az öreg Bóth komoran jár-kelet a szobában. Azt is elfelejtette, hogy köszvény bántja.

II.

Az a valaki pedig, a ki Sándor után eped, Sárvári Mariska, a harmadik szomszéd leánya. Édes atyja különben tb. megyei főjegyző s jó barátja a generális urnak. Egyszer látta Sándort, s mindjárt vonzódott e marczone ifjuhoz. Ha apjukkal — mert özvegy volt a jegyző — meglátogatták generálisukat, elvétve, hogy észre ne vegyenek valamit, Sándor után is kérézködött. Az élesszemű matróna azonban csakhamar észrevette, hogy ég a ház és reménytelen vágyakat melengetett anyai szívében. Férjét is beavatta, ki azonban ime majd-

(Nemezis.) Egy főutczai házban az éjjel szörnyű lármára ébredtek a lakók. Valaki retentő módon döngötte a kaput s rángatta a csengőt, mely szerszám vegre szerencsésen a kezében maradt. Egy jólelkű ur végre megszánta s lement a kapu alá, hogy vigasztalja. Odalenn, mivelhogy egyiknek se volt jobb dolga, beszélgetni kezdtek a kapun keresztül. — „Mit akar?” — „Bemenni.” — „Azt látom, de legyen egy kis türelemmel. . . .” — „Kérem, ez szemtelenség! Egy óra óta csengetek és verem az ajtót s mégse nyitnak kaput. Ilyet még nem látott Európa.” — „No várjon, majd én segítek magán.” A jólelkű ur bement a házmester szobájába, felköltötte a házmesternét s kiment vele a kapuhoz, hogy szemtől szembe lássa az éj rejtelmes lovagját. . . . És nyílt a kapu és egy komor, csendes férfiú osont be rajta. A házmester . . .

(Jutalom.) Vagy öt héttel ezelőtt földcsuszamlás volt Karlócza és Beska között, és ha Keszeg István, 194-es pályáör feladatát nagyon híven nem teljesíti, a robogó vonat nagy szerencsétlenségnek megy elibe. A m. kir. államvasut Keszeg István lelkiismeretes szolgálatát megjutalmazandó, 25 frtot utalványozott ki neki.

(A szűr.) Van a magyarnak egy sajátos találmánya: a szűr. Nagyszerű dolog ám! Telten megvéd a fagyos hideg ellen, nyáron elhárítja az emberi testről a tikkasztó hőséget. Lidlóff Lajos beláthatta a szűr hasznosságát, hát elhatározta, hogy szerez magának egyet. Alkalmazásban volt Galovits Ignác pékmeszternél, a ki azonban elbocsátotta, midőn halotta, hogy az ő „kedves” inasának kisebb csalások miatt nagy kereslete támadt az ujvidéki rendőrségnél. Lidlóff Lajos egy ideig faczérekodott, aztán beállt a Schwarz testvérek fateleperé munkásnak; hajléktalan lévén ott is aludt, s így ilyen alkalommal észrevett egy szűr, melyet aztán el is emelt. De vesztére: a rendőség elcsipte, s átadta a bíróságnak. Czelt talán mégis ért: a hőség ellen meg van védve!

(A jegygyűrű.) Egy ujvidéki özvegyasszony hajadon leánya nemrég összeszűrte a levelet L. S. czipősegéddel, a kinek határozott szándéka volt, „Hymen fátylának szent világa mellett áldozni a lábtyű-művészet geniuszának.” A dolog már anyyira haladt, hogy a becsületes csizmadia-legény egy ujdonatuj, ki-

nem hogy elrontott mindent. Minek is irta azt a levelet? Sándor olyan feleletet irt, hogy a generális egyhamar be nem eresztí a házába s várhat aztán Mariska. Még jó, hogy nem tudja Sándor, kiről van szó? Még lehetne egyengetni az utat. De hogyan?

Két héttel ezen események után látogatóba jöttek Sárváriék. Mariska elbucszott, mert Pestre ment egy pár hónapra. Jászy ügyvéd Sárvári sógora, hívta meg az özvegy jegyző leányát. — „Örömet indul?” — kérézé Bothné jóakaró mosolylyal. Mariskának sugárzott a szeme. Bothné magához ölelte és megcsókolta.

Miután elrobogott a jegyző hintója, Bothné boldog meglelégedéssel indult szobájába, s két levelet is irt Pestre. Gyorsan irt, úgy látzott, hogy tisztában volt az irandókkal. Jászy dr. feleségének, ifjukori barátójának, azt irta, hogy vessen egy kis gondot az ő fiára. Ne ügyeljen félszégsegeire csak hijja meg egy párszor. Hisz különben egészen elvadul; soh' se volt még rendes társaságban. A másik levelet a belügyministeriumba küldte unokaöcsése Baló Zoltán czimére. Őt is kéréve-kérte, hogy térítse fiát jobb utra; sőt föl is hatalmazta őt arra. Az ut ismét egyengetve volt!

Baló Zoltán nagyon nekibuzdult. Geniális terveket főtt agyában. De csak addig, mig újra találkozott Sándorral. Loholt, mint egy gő-

lencz pengős, szinarany karika-gyűrűt huzhatott imádottja ujjára. Eddig minden jó lett volna, csak hogy a mi szegény cipészünknek veszedelmes vetélytársa támadt — D. N. lakatoslegény személyében. A helybeli Vénus mind a kettőnek elfogadta az udvarlását, s a dolgot oly ügyes fífikával intézte, hogy egyik sem tudott a másiktól. De hát soká még sem titkolhatta ezt a szörnyű hitszegést; egyszer épen javában ölelkezett a lakatossal, mikor véletlenül betoppant a szobába a rútul megcsalt legény. „Hah! mit keres itt ez az ember?!“ „Hát ez a — vőlegényem!“ szepeg szüziés mosolylyal a szerelmes hajadon. A cipészlegény dühös, becsmerlő tekintettel végignézi vágytársát és — szent Isten! — megpillantja annak a kezén azt a gyönyörű karikagyűrűt, a melyért az ő szive bálványozott hölgye csak kilencz krajczáros ólomgyűrűt adott neki cserébe. Az ő gyűrűjével merte az a lány magát másnak eljegyezni! Ez kicsordította türelmének amugy is színig telt poharát. „Adod ide azt a gyűrűt, te szemtelen gazember! Adod ide, vagy ezzel a dikicscsel szurlak agyon!“ „Micsoda? te gézengúz! te csizmafoltzó! Gyere csak, ide, hadd küldjelek oda, a hol mezitláb járnak az ördögök!“ És lón nagy verekedes a szüziés hajadon szobájában. Mint a középkori lovagok, a kik büszke tornán, hősies harczzal iparkodtak érdemet szerezni hölgyük kezére: úgy dögönyözték egymást a leány jelenlétében a lakatok és a csizmák megreperálói. A dolog vége az lett, hogy mind a ketten az ügyet a rendőrség elé viszik, hadd döntse el ez, hogy kit illet tulajdonképen az a kilencz pengős, szinarany karikagyűrű.

(Szini kerületünk.) Perczel Dezső, magyar királyi belügyminiszter a vidéki színezetnek már nagyon rég szükséges és sürgetett reformját keresztül akarja vinni, a miért is egy szabályrendelet készített el, a melynek megvitatására, mint legilletékesebb faktort, a színészegyesületet kérte fel. A színészegyesület feladatának megfelelő, a midőn a színkerületről szóló fejezetet megvitatta, elhatározta, hogy a miniszternek javaslatba hozza, miszerint Ujvidék, Baja és Szabadka egy szini kerületet képezzenek.

(Lefőzte az apját.) Mikor az iskolában a bizonyítvány-osztásra kerül a sor, közismert rémület fogja el a nebuló-sereget, amely ilyen-

gép. Zoltán ránézett s aztán néma lemondással hajtotta le fejét. — Majd újra neki fogott. Barátaival is közölte terveit. Helyeselték is mindnyájan. De csak addig, míg újra nem láták Sándort. Mikor aztán belépett a kávéházba s a stamntisch felé jött, nyomban meglapultak az összeesküvők.

Egy esős, őszi délután azonban nem csak meglapultak, hanem leszívesebben meg is szöktek volna. Mint a villámcsapás, úgy csapott be közéjük Sándor. Ugy vágott az asztalra egy kemény cartonlapot, hogy mind a piccoló — kapucziner kifröcsesent. — „Ki tette ezt? ki tette ezt?“ kérdé s aztán egy karosszékbe dobta magát s majdnem sirt a dühtől. Baló Zoltán remegve nyult a papiros felé. Egy meghívó volt. Meghívó Jászy-éktől. — „Sohas történt még ez meg velem!“ szolt tompa hangon Sándor. Zoltán ellenben, a jövő nagy államférfiának éleslátásával, rögtön megértett mindent s mint illő, fölemelkedett a helyzet magaslatára. Ő is ismeri Jászy-ékat; bejáratos hozzájuk; Jászyné intimusa a nénikének; a levél, a mit a nénitől kapott stb. . . mind megannyi láncszem, a miből egy politikus szét nem szakítható logikai kapcsot alkot magának Hivatásának tudatában karon fogta Sándort és kiment vele az utcára. S erre szükség is volt, mielőtt újra kitörne és botrányt csinál. Most úgy követte, mint egy kezes bárány. Indula-

kor sokkal jobban drukkol a beszámólótól, mint valami honatya a maga politikai hazamentésének felsorolásától. Mert hát végre is az isteni nép csak abezugol, de nem üt. A papák azonban teljesen egy színvonalon állanak a legközségesebb órákkal, amelyik részben mutatnak, részben ütnek. A papák csak ütnek annélkül hogy mutatnának. Ettől a jelenetétől félt egy ujvidéki ismert család legifjabb hajtása, amikor a bizonyítványában a latinnyelv háromnegyed négyre állott. El is kószált estig a bizonyítványnyal, a mikor aztán öreg este hazakerült. „Hát megbuktál?“ kérdezte a papa: „Meg“, volt a felelet. Most az órának, illetőleg a papának ütnie kellett volna, de a papa nem ütött hanem így szolt: „Jól van fiam, odaadlak suszter inasnak.“ A papa erre azt hitte, hogy sirás lesz a felelet, de nem. A fiu nyugodtan vette az ítéletet és másnap már bent ült a papa lajbsuszterjánál és olyan élvezettel kalapált, hogy rémület volt nézni. A gyerek apja ugyanis csak ijesztéskép adta a gyereket a suszterhez, az pedig olyan jól érzé ott magát, hogy csak nehezen lehetett onnan elcsalogatni. Megtörtént!

(A polgári lövöldéből.) A vasárnapi lövészetnél 570 lövés esett. Díjat nyertek: 1. Geiger József (85 kör). 2. Eckert János (83 kör). 3. Máldácker Márton (71 kör). 4. Nemes Sándor dr. (69 kör). 5. Rapp Jakab (60 kör.) Mély lövésért: 1. Geiger József XII. (90 es). 2. Mal-dacker Márton XII. 138-as.)

(Debreczeni dalárok Ujvidéken.) A debreczeni dalárda, mely mind képzettségét mind tagjai számát tekintve az ország legjelesebb dalegyletei közé tartozik, elhatározta, hogy a szerb fővárosban magyar dalok előadásával vendégszerepel. A dalárda ama kiküldöttei, a kik az együletet az ujvidéki dalárda huszonöt éves jubileumán képviselték, örömmel ragadták meg az alkalmat, hogy együletünknek azt az indítványt tegyék, miszerint a dalegyesület — az akkori mulasztás pótlásául — Ujvidéken hangversenyt rendezzen; az indítványt egyhangú lelkesedéssel fogadták el, s így a jövő hó 27-én Ujvidék város intelligens közönsége abban a kellemes helyzetben lesz, hogy e minden tekintetben előkelő dalegyesületet falai között üdvözölhesse, s összevágó szép előadásában úgy, mint gazdag és válogatott műsorában egyaránt gyönyörködhessek. Ez alkalmat fogja felhasználni az Ujvidéken köz-

tos embereknél gyakran tapasztalunk ilyen hirtelen keletkezett, de aztán annál veszedelmesebb nyugalmat. Mindent megígért Zoltánnak. El fog jönni; „antrittsvisitre“ is; még frakkot is csináltat. Igen, igen! jó lesz, szófogadó lesz; nem hoz szégyent Zoltánra, ki majd bemutatja stb. — Lakása előtt könnyezve vett bucsut Zoltántól s úgy ment fel a lépcsőn, mint egy beteg. Szobájába érve leült s ült, ült sokáig, a míg egyszerre csak felugrott s mindent összetört.

III.

Szegény Sándor! Halála napjáig se felejteti el azokat a torturákat, a miket egy rövid hét folyamán végigszenvedett. De az is igaz, hogy a kávéházbéli asztaltársaságnak is menyői élvezet volt ez a hét. Majd megpukadtak neveltükben a Baló Zoltán hozta hírek. Váczi László még bulletíneket is szerkesztett s chronológikus sorrendben szavalta el. „Ifj. Bóth Sándor ma reggel nagyon izgatott volt . . . dr. Bóth Sándor ma délután kidobta az egyik cliensét . . . dr. Bóth már annyira jobban van, hogy szabót hívhattak . . . dr. Bóth Sándor ma délelőtt fölpróbálta a frakkot stb. . .“ — Elérkezett az „antrittsvisit“ napja és Sándor bebujt a frakkba. Be se mert nézni a tükörbe, a mely multkor szerencsésen épen maradt. — Ugy ment a lépcsőkön Zoltán mellett, mintha vesztőhelyre vinnék. Fejét lehorgasz-

kedvelt Benedek János dr. arra, hogy számos kedves ösmerősével városunkban ujjalag találkozhassék. Az ujvidéki dalárda egyébként, — a szabadságon lévő Bruck Ferencz elnök helyett, élén Winkle Pista alelnökkel — mindent elkövet az estély fényes sikere érdekében, a minek biztosítása végett városunk műpartoló közönségének szíves figyelmét már előre is felhívjuk.

(A melegről, a spriczerekről és egyebekről.) Kopott régi téma. Az idő rettenetesen aktuális marad örökké. „Egyszer mindig meleg van, máskor mindig hideg van . . .“ írta Kakuky Ildiko ódaskönyvében. Valóban ez igaz és szomorú egyben. Az ember ugyan szenvedésre és boldogtalanságra született, de időjárásra nem. Az időjárás ugyanis rettenetes valami. Délutánonkint, mikor az ebédutáni, jóleső szundikálásból felébredünk, iszonyu szomorúság fog el bennünket . . . 26, 27, 30° . . . a meleg nő, a meleg kiállhatatlan, a meleg megöl. S önökre gondolunk, édes jó szép asszonyok, akik ilyen délutáni órában színes naperőnyök alatt üldögélnek a zöld fűben a nyaralók körül. Felettük a lombos hárs, a sétányokon ifju párok barangolnak, valamerre, messze, madár nevet . . . S mindenütt a nyári délután hűs csöndje. Ott nincsenek kőkaszárnyak, sem gyárkémények, amiktől vastagon ömlik a füst a melegtől elbágyadt emberiség tüdejébe, ott csak maguk vannak édes szép asszonyok, lányok, könyveket olvasnak, vagy udvaroltnak maguknak és boldogan lustálkodják keresztül a nyarat. S mi irunk a melegről, ami rettenetes és a spriczerekről és egyebekről. Mert a spriczere és s meleg két különböző fogalom. A spriczere kedves, a meleg gonosz. A spriczert mindenki szereti, a meleget senki. A statisztikai hivatal, ha majd előáll őszzel a maga kimutatásával, bizonyára ki nem felejtí azt sem, hogy az emberek iszákosak és nagyon iszákosak lettek. „Az emberek elképzelhetetlenül sok spriczert ittak meg a nyáron, átlag 10—15-öt egy napon által.“ A statisztikai hivatal összecsapja a kezét és mélységesen csodálkozik majd a dolgok illetén állásán. Bor nincsen már esztendőnk óta, a spriczere kifogyhatatlannal sok. Spriczere a leginségesebb esztendőnkben is megvolt és meg lesz örökké. A korcsmárosok boldogan ölelik keblükre a hőmérőt, hisz ő viszi őket a meggazdagodás felé.

totta s egész izében reszketett. — Csöngettek; Sándor úgy állt az ajtó előtt, mint a szobor. Ugy tuskolta be Zoltán. — Ügyetlen magaviselete még a szobaciczust is gunyos mosolyra indítá. Sándor észrevette. Kiegyenesedett s villámló tekintetét vetett a lányra. A cziczus ijedve menekült. — Kinevetik őt, ifj. Bóth Sándort! Őt, s egy asszonycesléd! ej ha! — S újra a régi lett. Zoltán elképedve nézte, hogy megy neki az ajtónak. Szerencsére épen nyílt, különben rosszul járt volna tek. Jászy dr.-né Igy is úgy megrángatta a kezét Sándor, hogy majdnem felszisszent. Kézcsokról persze szó se volt. Ijedtében még Zoltán, a világi is megfedkezett róla és hebegve üdvözölte Jászy-nét s a piruló Mariskát. Az utóbbi Sándor éppen hogy egy fejbólintásra méltatta, aztán rögtön odafordult a háttérben álló ügyvédhez, s e bevezető szavak után; „Érdekes esetem volt a minap!“ hoszzu jogi discursusba bocsátkozott vele. Mert hát fiskális a fiskális; s ha őszzekerül kettő, nem azért kerül össze, hogy néma legyen, mint a hal. — Zoltán ezalatt a hölgyeket mulattatta s igyekezett izgatottságát és haragját palástolni. Jászy-né már el volt erre készülve s jóakarómosolylyal nézegetett a két fiskálisra. Csak Mariska nem mert odanézni. — A látogatás persze nem tartott sokáig s nagy dolgába került Zoltánnak, míg a két jogászt szét-

(Halálozás.) Dr. Vadas Kálmán, Zombor szab. kir. város tiszti főorvosa július 16-án meghalt.

(Kinevezés.) Horváth Ákos dr., Bács-Bodrogh vármegye első alügyészét, a király szombathelyi kir. törvényszéki alügyészé nevezte ki.

(Papválasztás.) A zentai római kath. II. plébánia javadalmára Erdújhelyi Menyhértet, kis-körösi plébánost 113 szavazattal Latky József szabadkai hitoktató 12 és Török Gyula a zentai belv. plébánia adminisztrátorának 28 szavazata ellenében választották meg.

(Agyonütötte a telefon-oszlop.) Furt János Szabadkán a petróleum finomító gyár mellett a telefon póznákán a huzalokat erősítgető, a midőn egyik oszlop, a melynek tetején dolgozott, inogni, majd gyorsan oldalt dűlni kezdett, a szerencsétlen vele esett a magasból a földre, de oly végzetlenül, hogy a hatalmas faoszlop mellét teljesen összezúzta s rövid kilódás után kiszervezett. A szerencsétlen véget ért családapát neje s öt gyermeke siratja.

(Furcsa mosogatás.) Egy ó-becsei előkelő uri háznál történt az alábbi fatális eset. Az urnó a befőttek eltevéséhez szükséges 5 kilo cukrot olvasztott fel egy lábos vízben. Midőn a cukros víz felforr, félre tette a lábost. E perczen látogató jött hozzá; ott hagyta tehát a cukros vizet s ment a látogatót elfogadni. Előbb azonban cselédjének meghagyta, hogy tegyen fel vizet forralni és mosogasson el néhány konyha-edényt. A cseléd meglátván a nagy lábos cukros vizet, gondolta magában, hiszen van itt már forró víz, minek forraljon másikat, hamarabb elmosogat. És úgy tett, a mint gondolta: a konyha-edényeket a szirupban elmosogatta. Képzeltethető a háziasszony meglepetése, midőn megtudta, hogy befőtjeinek számára készített cukros vízben szennyes edényeit fürdették!

(Tűz.) A „Zombor és Vidéke“ nyomdájána papirkamrájában e hó 15-én hajnal előtt tűz ütött ki, amely elhármasztotta az egész papiranyagot és átesapva a nyomdahelyiségbe, ott is pusztított, megrongálva a nagy sajtót, és elégetve a fabetük egy részét. A kár, amely úgy a nyomdatulajdonost, mint a bérlőt érte, nem jelentékeny. Az összes kár — hallomás szerint — 200—300 forint. A tűz keletkezésének oka eddig ismeretlen. A tűz a „Zombor és Vidéke“ című lap megjelenésében is zavart okozott: egynehány szám nem jelenhetett meg.

választhatta. Vizontlátásra holnapután! szolt Sándor nekipirulva s aztán sietve bucsuzott.

— „Jaj de fura egy gyerek!“ szolt Jászine nevetve férjéhez. De azért okos feje van! tevé hozzá amaz. Csak Mariska nem szolt semmit s az ajkajt harapdálta. — Zoltán pedig már a lépcsőn hozzáfogott egy hosszú prédikációhoz, a mely eltartott hazáig. Szervusz! rivallt itt rá Sándor. Kár a sok szóért! — S azzal befordult s odahaza érveket kezdett gyűjteni, Jászny urnak nézeteit megczáfolandó. Zoltánt pedig este jó kinevették a kávéházban. Váczy pedig illetéknép jegyezte fel a nap eseményét: „A beteg felmondta orvosának az engedelmességet s recitívába esék.

Az estély napja is elérkezett. Zoltán Sándorért ment; megrémülve hallgatta az öreg szolgától, hogy Sándor már elment. — Mi volt rajta? kérdezé hirtelen, rosszat sejtve. A bőbeszédű öreg hosszú litániába kezdett, de Zoltán a felit se hallgatá meg. S mialatt Jásznyékhez sietett már maga előtt látta Sándort, a mint pepita ruhájában, sárga cipőben... Istenem, mi lesz ebből?

Üdvözölte a háziasszonyt és Sándort ment rögtön keresni. A hölgyeknél úgy se találja gondolta s oda tartott abba a szobába, a honnan a dohány füstje érzett, tarokkozokat jelezve. Sándor tényleg ott volt. Hogy nézett ki? S hogy ült abban a karosszékben? — De

(Véletlen szerencsétlenség.) Siacski Iliada heptes mint egyébkor is, az elmult szombaton vasárnapra leölt egy dísznót, hogy annak husát kimérje. A kopasztáshoz vizet forraltak, melyet azután egy nagy üstben a konyha közepére készítettek el, hogy az, a mint reá szükség lesz, kéznél legyen. Míg a házbéliek a leölt dísznóval kint az udvaron foglalatoskodtak, Siacskinak két és fél éves fiugyermeke valahogyan bejutott a konyhába és ott a forró vízzel telt dézsa körül el kezdett játszani. Hogy, hogy nem, a szülők maguk sem tudják megmondani, a kis gyermek megfogta a dézsa szélét s abba beletekintgetett. Lehet, hogy talán belekukucskált a dézsába, elég az, hogy a kis gyermek belesett a forró vízbe s oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy azokba másnap behalt.

(A palánkai Szent-István- király-szobor) leleplezési ünnepélye f. é. augusztus hó 20-án fog megtartani, mely alkalomból ott nagyszabású népiünnepély is lesz, a melyhez az előkészületek már nagy mértékben folynak. — Erre az ünnepélyre egy nagyobb művész társaság is lerándul Palánkára, a melynek tiszteletére az ottani Casinó diszbankettet rendez.

(Jóváhagyás.) A belügyminiszter a gőzszáni temetkezési egyesület alapszabályait jóváhagyta.

(Csikó kiállítás.) A „Zentai Gazdakör“ évenkint tartani szokott díjazással egybekötött ló és csikó kiállítását ez évben augusztus 20-án, Szt. István napján tartja meg.

(Tűz Ó-Becsen.) Özv. Mészáros Antalné ó-becsei lakosnő udvarában folyó hó 13-án egy nagyobb kazal szalma ismeretlen okból lángra lobbant és elegendő veszélylyel fenyegette az egész házsört annyival is inkább, mert a tűzjelzés is későre történt, de meg mivel a tűzoltók sem jelentkeztek. A veszedelemnek elejét vettek Mikovits József vasuti raktárnok, Pap Márton és Zimányi Ferenczné, a kik bámulatos elszántsággal és emcerfeletti munkával a tüzet nemcsak lokalizálták, de a közel fekvő kut vizével el is oltották úgy, hogy mire a tűzoltó parancsnok-helyettes a helyszínére ért, más dolga nem akadt, mint a legénységnek takarodót fuvatni.

(Uj marharakodó-állomás a járásunkban.) A m. kir. földmívelésügyi miniszter a m. kir. államvasutak szabadka-zimonyi vonalán Bács-Bodrogh vármegye területén fekvő Kiszács állomást marharakodó állomásul engedélyezte.

hát föl is volt indulva. Hogyis ne? Mikor tek. Jászny ur megszökik az érvei elől s tarokkozni megy. Gyilkos pillantásokat vetett a tarokkasztal felé s ki szerette volna onnan ragadni áldozatját. — Jó, hogy épen Zoltán jött; mert különben még baj lett volna. Zoltánt egyszerűen letorkolta s szemrehányásai elől a szomszédszobába ment, a hol az éltesebb hölgyek diskurálgattak a ház urnőjével. Majd összedugták fejüket, mert Jásznyé valami bizalmas dolgot közölt velük! azután valamennyien mintegy parancsszóra, Sándor felé néztek, ki kezeit zsebre vágva uott arcczal nézte a plafond festményeit. Mikor észrevette, hogy nézik, valamit morgott magában s tovább ment, egyenest a kisebb hölgyikék társasága felé. Az asszonyok mosolyogtak és ujra összedugták a fejüket. Ki is haragudnék egy bácskai nábob fiára, ha még oly illetlen is. — A bácskai nábob fia pedig megütődve vette egyszerre észre, hogy hová vetődött. Szuverén megvetéssel nézett végig a kicziczomázott társaságon. A lányoknak arcukba szökött a vér, különösen Mariskának; a fiatal urfiak pedig csudálkozással ve-gyes félelemmel tekintettek Sándor széles mellére. — Ez azonban, mint mondám, csak végignézett rajtuk s végre is egy könyvtáron akadt meg a szeme. Egyenesen oda tartott tehát s nem igen törődött avval, hogy mit sugnak-bugnak a háta megett. — Baló Zoltán

(Kegyeletet sértő bravur.) Igazán sajnálatos következményeket vont magára is, meg a tisztcsaládra is ifj. F. István az ő könnyelmű, meggondolatlan és szinte hihetetlennek látszó cselekedetével, a melylyel megsértette a holtak iránti érzést, de botrányos cselekedetével a törvénynyel is összeütközésbe jött. Nemrég egy este történt, hogy F. I. kiment az óbecsei római katolikus temetőbe s ott Wittingeier Gábor fakesztjét kitorste, m snap ismét elment és Führer mérnök sírjáról a pléh keresztet lopta el. Bárány Ferencz temető-őr erről jelentést tett a rendőrségnél, a mely csendőrséggel kipuhította a fent említett tettest. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy első ifj. F. I. bezörgetett Pandek Antal segédjénél s mikor az kinézett, mutatta a keresztet, majd elvitte a szomszéd Réhig s annak udvarába dobta. Másnap este 10 óra után ismét felzörgette Pandek segédjét, de mire az kinézett már a Botkákék előtt látta F.-et, a ki ismét egy keresztet dobott be az udvarra. A tettes azzal védekezik, hogy ő tréfából, fogadásból tette a mit tett, de a törvény ily tréfát nem ismer, a miért is kihallgatás után a csendőrség áttette az egész ügyet a járásbirósághoz.

(Betörések.) Damjanov és Moity két ismert jómadár a mult hét egyik éjjelén Kulán két helyen is megpróbálták szerencsájüket könnyű szerrel pénzhez jutni; de mind a két helyen rajta veszték. Először Berger Salamon kereskedőnél, aki csak nemrégiben költözött oda, próbálták a nyitva felejtett ablakon behatolni, de itt — a házi gazda távollétében — egy ott örködő asszony kiabálására megfutamodtak. Azután Frekajacz Szima földes gazda házának ablakait sárral bekenve nyomták be, de itt is megugrasztották őket. A rendőrség hamarosan elfogta a két jómadarat és most a járásbiróság börtönében várják merész vállalkozásuk méltó jutalmát.

(Párbaj.) Folyó hó 13-án Topolyán V. B. és U. T. között előbb pisztoly és miután az eredményre nem vezetett, kardpárbaj volt, amelyen mindkét fél sérüléseket szenvedett. A felek a párbaj után sem békültek ki. Okot a párbajra U. T. fellépése adott.

(Lopás.) Kratz Ferencz ujverbászi lakosnak a mult héten eltűnt a nikel zseborája és úgy látszik az óra nagyon jól járhatott, mert rövid idő alatt óriási utat tett meg. A rendőrség ugyanis az igénytelen időmutatót Parozi Mihály feketehegy nap számosnál találta meg,

igyekezett a dolgot a különczködés látszatával bevonni s ez sikerült is és Bóth Sándor rögtön érdekes ember lón a hölgyikék szemében. Asszonygyűlölő! dicséretükre legyen mondva, a jelenlevők egyike se találkozott még férfival, ki megvallott volna ezt nekik szemtül-szembe. Sándor viselkedése több volt, mint vallomás.

Több szellemes hölgyike ennek révén a nő-emancipációról kezdett beszélni s cizitáltak, mint a papok. Különösen Mariska vitte a szót, ki lelkesen pártolta a nő-emancipációt. Végre már csak valamennyien őt hallgatták. Sőt a hallgatóság meg is szaporodott — Sándorral. Ugy állt egyszerre közöttük, mint egy torony. Szemeit merőn Mariskára szögezve gunyos mosoly játszott ajkai körül. Már a társalgás elején megütötte fülét egy pár tudós cizitatum s mint a vad, ha zsákmányt szimatol, figyelni kezdett. Lassan-lassan közelebb jött; senki se vette észre, csak Mariska. Minél közelebb jött, annál nagyobb hévvel beszélt a szép leány. Végre már maga se hallotta, mit mond; csak azt érezte, hogy nagyon dobog a szive. Mikor bevégezte, nagy taps ke-rekedett s az asszonyok kíváncsian tódultak be a szomszédszobából. Még az urak is bejöttek, miután az udvarias háziurat utolsó fil-lérétől is megfosztották. Ilyen hallgatósága még nem volt dr. Bóth Sándornak. Mert hát most

aki azt már Nagy Sándor pacséri napszámától vette 3 ezüst forintért. És most ismét Kratz uram zsebében ketyeg a kis szerszám, bizonyítva azt az igazságot, hogy nemcsak az idő de még a mutatója is eljárt.

(Zárvizsgák.) Az adaji m. kir. földmives iskolában a zárvizsgák f. hó 19-én vagyis hétfőn tartattak meg.

(Szabadkán akar meghalni.) Nagy Miklós alsó-németi illetőségű, úgy látszik hülye legényecske, onnan hazulról vagy 100 frtot elemelt. Szabadkára ment és ott akarta magát elemészteni, naphosszat föl alá járt a Kossuth utcában úgy pöre gatyában, majd revolvért vásárolt. A rendőrség a szokatlanul viselkedőt elcsípte, a pénzből csak a fegyver ára hiányzott, illetőségi helyére szállítása alkalmával azzal fenyegetődött, hogy visszajön és ott fogja magát majd nemsokára megölni.

(Égő termés.) Rudics Pergely zentai gzzda tanyáján a nála alkalmazásban levő munkások kis gyermekei, játékok közben a talponálló zabtermést meggyújtották. Szerencsére a közelben dolgozók időközben észrevették a tüzet és sikerült tovaterjedésnek hamarosan gátat vetni. A kár jelentéktelen.

(Kifogott hulla.) Király Antal zentai halász a múlt hét n a hajóállomás közelében egy 6 év körüli, teljes felbomlásnak indult, meztelen hullát fogott ki a Tiszából. Miután Ladányi István adorjani lakos István nevű fia egy hét előtt a Tiszába fullt és erről a zentai rendőrkapitány is értesítve lett, nevezett atyát sürgönyileg hívta, ki is megjelent és a hullában falismerve gyelmekét, gondoskodott az eltakarításról.

(Az aratók sztrájkja.) Az aratók sztrájmár majdnem elmúlt, jólehet egyes külföldi agitátorok izgatása folytán a mezei munkások között még mindig észlelhető bizonyos forrongás. Sok felől jelentik, hogy a helyi hatóságok csillapító és fölvilágosító eljárásának sikerült ezt az izgatást ellensúlyozni. Így Bács-Boroszlón a munkások titkos gyűlést akartak tartani, de ezt a csendőrség megtiltotta s a hatóságok azután fölhevítést intéztek a néphez, amiben arra intik, hogy ne adjon hitelt az izgatónak. A fölhevítésnek volt is foganatja. Szabadkán szintén gyűlést akartak tartani a munkások, de a rendőrkapitány betiltotta Bács-Topolyán az egyes felekezetek lelkészei a szószékről óvják a népet az izgatóktól.

ő kezdett beszélni. Zoltán a szomszéd szobában kezeit tördelte. Olyan gorombaságokat még sohase mondtak hölgyeknek szemébe, mint a hogy ezt most Sándor tette. Kiöntötte mindazt, mi csak a szívének feküdt. — Ha nem lett volna olyan szép, a midőn a terem közepén, összefont karokkal, villogó szemekkel vádbeszédét tartá, még meg is haragudtak volna rá a leányzók. (A mamák úgy is csak a Bácskára gondoltak.) — Mariska se volt rest felelni. A szeretett férfi közelléte, mint egy delejes áram hatott rá. Egyszóval olyan vita kerekedett, a mely még a reconnaissance-viziten se ért véget. Így jegyezte be legalább a jegyzőkönyvbe Váczy, közbe olyanokat gondolva, hogy még a gondolatától is megijedt s körülnézett, hogy nincs-e körülé Sándor, a ki torkon ragadná. — De azért jó szimatja volt a gyerekeknek. A vitatkozásnak sehogyse akart vége szakadni. Előbb hetenkint, majd naponkint folyt a vita Sándor és Mariska között. Így áll legalább a jegyzőkönyvben. Vajjon meggyőzik-e Sándort?

IV.

Egy szép napon aztán lóhalálba vágatott át Bács megye tb. főjegyzője a generalisékhoz. Nővére, Jászyné, azt írja neki, hogy ifj. Bóth Sándor megkérte Mariskát. (Tehát mégis meggyőzték.) A generalis megölelte a jegyzőt s a kegyelmes asszony megint sirt. De mostan már — teremtette! — sirt a generalis is.

Prossnitz Leó.

(Öngyilkosság.) Krompanszki Károly zombori kovácsmester szerdán este a kanálisba ölte magát. Úgy mondják, hogy iszákos volt és végzetes tettét deliriumban követte el. Az öngyilkos igazán eredeti módon végezte magát ki. Hazulról magával vitt egy kötelet, ennek egyik végét a nyakára kötötte, a másik végét pedig egy kanális-parti cölöphöz erősítette. Aztán beugrott a vízbe és belefult. Úgy látszik nem akarta, hogy a víz elvigye. A parton ott hagyta pipáját és kalapját. Másnap reggel találták meg ruhátmosó asszonyok, akiknek gyanusnak tetszett a pipa meg a kalap; meglátva a kötelet, huzni kezdték azt s borzalommal vették észre, hogy egy emberfej bukkan elő a vízből. A holttestet bevitték a kórházba, a honnan a boncolás után haza szállították.

(Állategészségügy a Bácskában.) A m. kir. földmívelésügyi miniszter jelentése szerint e hó tizenegyedikéig megyénkben a következő állatbetegségek fordultak elő: Veszétség: Szabadka 4 udvar. Takonykór: Ada 1 udvar, Bajsa 1 udv., Bács-Bresztovác 1 udv., Bezdán 1 udv., Feketehegy 1 u., Kuczura 1 u., Ó-Becse 1 udv., Temerin 1 udv., Topolya 1 u., Zenta 1 udv., Szabadka 2 udv., Rühkór Kulpin 1 udvar. Sertésorbáncz: Bezdán 2 udv., összesen 1 község 2 u. Sertésvész: Bács, Bács-Bresztovác, Bács-Földvár, Bács-Keresztur, Bács-Martonos, Bajsa, Bulkesz, Cservenka, Gajdobra, Glozsán, Goszpodince, Kis-Kér, Kuczura, Kula, Kunbaja, Lok, Mohol, Ó-Becse, Ó-Futtak, Ó-Fanizsa, Ó-Moravicza, Ó-Szivác, Paraga, Petrovosszellő, Piros, Rém, Szilbás, Temerin, Titel, Uj-Futtak, Uj-Verbász, Veprovác, Zenta, Zsablya, Szabadka, Ujvidék, Zombor.

(A Moskvai orvosi congressusra utazók figyelme!) A menetjegyiroda (Hungaria szálló) a helyes csatlakozások elérhetése céljából ajánlja a congresszusi tagoknak a Budapestről (ny. p. u.) reg. 7 óra 30 perczkor induló gyorsvonatot, mely másnap 6 óra 40 perczkor érkezik Varsóba a honnét rövid tartózkodás után gyorsvonat indul Moskvába. Mindkét vonattal hálókocsi közlekedik és pedig I. és II. oszt. hálókocsikkal, a melyekre itt Budapesten előjegyzésekkel kizárólag a menetjegyiroda fogad el. Egyben figyelmebe ajánlja a congresszusi tagoknak nevezett iroda az itt kapható körutazási jegyeket — melyekkel Szt.-Pétervárról olcsó perrel a Stockholmi kiállítás is meglátogatható.

(Mogelőp találmány.) Ajánljuk t. olvasóinknak, hogy szerezzék be a legújabb feltalált és az egész világban szabadalmazott „Antikoris” önműködő poloska fogó készüléket, melynek alkalmazásával a poloska a fekvő helyekre nem juthat és a lakást a poloskától tökéletesen kitisztítja. Az „Antikoris” praktikus és sikeres volta hivatalosan el van ismerve. Ára 4 drbból álló készletnek használati utasítással együtt 1 frt 40 kr. Kapható minden jobb üzletben. Központi főraktár Budapesten. Teréz-körut 38.

Senki se mulassza el kísérletet tenni a világhírű „Maypole Soap” angol festő szappannal, hogy egy kevés forró vízzel 15 percz alatt megfessen utcai ruhát, nyári toillettet, batizt, gaze, satin, creton, szeltem, bársony kelmét, szalagot, csipkét stb. A festés színtartó, nem fakul, méreg mentes, a szövetet nem rontja; az eljárás oly egyszerű, mint a közönséges mosás, bárhol, a legelegánsabb helyen is eszközölhető, mert semmi piszkot nem hágy és sem a kezét, sem az edényt nem fogja

Irodalom.

A „Vasárnapi Lapok” július 18-iki számának tartalma: Keszthely és a Festetichek. Gróf Vay Sándor-tól. — Nyári dal, költemény. Zempléni Árpád-tól. — Könny és mosoly, regény. Beniczky Bajza Lenké-től. — Munkácsy Mihályról. — Fogoly madár, költemény. Varsányi Gyulától. — Jósika Samu báró. — Ludvig Gyula. — Bosnyák földről. Szudy Gyulától. — Álarcos estély álarc nélkül. fordította: Fáy Kunn Irma grófnő. — A királykisasszony jegyese. Kazaliczky Antaltól. — Éva, regény, fordította: Huszár Miklós. —

Romantika, Gaál Mózes-től. — A szíami király Babilnán és Kisbéren. P.-tól. — Irodalom. — Uj fedél, költemény. Kisteleki Edétől. — Mig mennydörög, jelenet. Zboray Aladártól. — Szerkesztői üzenetek. — Vasárnapról-vasárnapra. Garabonciástól. Hymen. — Képtalány. Képei: Kállay Benjaminné, szül. Bethlen Vilma grófné. — Zempléni Árpád. — Munkácsy nézi műve hatását. — Jósika Samu báró. — Szerajevó, háttérben az új városházával, — A bazár tőtere Szerajevóban. — Szerajevó bevetelénél elesett hősök siremléke. — Ilidzei parkrésztlet a Bosna forrás mellett. — Ilidzei tájrészlet a Bosna forrás mellett. — Appel A. János báró. — Ludvig Gyula. — Munkácsy festés közben. — Munkácsy párisi palotájának lépcső csarnoka. — Előcsarnok Munkácsy házában. — Munkácsy háza Párisban. — Munkácsy fogadó terme. — Részlet a fogadó-teremből. — A szíami király Babilnán és Kisbéren (8 képpel). — A bosznia-hercegovinai országos bank Szerajevóban.

„Az 1848-49-iki Magyar Szabadságharcz története” című nagy munkából most jelent meg a 84-ik füzet, melyben Gracza György a világos fegyverletétel elbeszélésebe fog. A munkának ez a része ismét rendkívül érdekes, csaknem olyan mint egy drámának az utolsó felvonása. A füzet egykoru képei ezek: A világos fegyverletétel 1849. augusztus 13. A diktatori okmány aláírása Csányi szállásán 1849. aug. 11-én Damjanich és Lahner sirja Mácsán. A szoba, ahol a világos fegyverletétel megállapított. A világos fegyverletétel.

Budapesti Napló, az ujságírók lapja.

Élénken emlékszik még a magyar közönség annak a tizenhöz magyar ujságírónak az esetére, akik, hogy függetlenítsék magukat minden politikai befolyás és minden vállalkozó tőke nyüge alól, megalapították a maguk erejéből, minden vállalat mellőzésével a szerkesztőség saját tulajdona gyanánt a Budapesti Napló-t. A lelkes kis csapat most, alig tizenegy hónap leforgása után a szabadelvű magyar közönségnek legkedveltebb ujságszolgáltatója lett. Magával hozván fényes és jóhírű írói neveket, bámulatos szorgalommal és kitartással gyűjtve mindennap össze mindazt, ami a szerkesztőség, e lap szabdelvű és feltétlenül, minden irányban független politikájának, nemzeti érzületének és magas izlésének minden huszonnégy órában ismétlődő bizonyosságát adja: — a Budapesti Napló ma már nemcsak keletkezésének történetében új és eredeti, de a közönség szimpatiamnak gyors felköltésében is eddig nem látott példát mutat. És minden szám arra vall, hogy a Budapesti Napló alapítói megérdemlik ezt a támogatást.

A Budapesti Napló-nak friss és megbízható értesülései, komoly, tartalmas politikai cikkei, a melyek nyomatékossá teszik a fiatal, fürge politikai sulyra már is döntő jelentőségű ujság véleményét, tárczarovatának magas irodalmi színvonala, gazdag informatív anyaga, kitűnő értesülései, kimerítő, ötletes, változatos, eleven rovatai s mindenrendű közleményeinek változatossága és folyton gyarapodó bősége: napról-napra ékesszólóan tanuskodnak arról, hogy a Budapesti Napló fényesen megfelelt a legvérmesebb várakozásnak is, amely megjelenését megelőzte. A Budapesti Napló szerkesztősége és olvasóközönsége közpáratlanul meleg és szives viszony fejlődött ki. Naponkint jelentkeznek az a Szerkesztői üzenetek rovataiban. A magyar közönség: nekünk családunk.

A Budapesti Napló szerkesztősége, amely csakis addigi munkásságára, hirlapírói sikereire hivatkozva és a közönség szimpatiaira appellálva fogott hozzá bátor vállalkozásához, nem csalódott önbizalmában és nem csa-

lódott a közönségben, amely nagy szeretettel karolta fel tigyét az első percztől fogva. És hogy a közönség se csalódjék benne, arra vállvetve, szakadatlan buzgósággal és lelkesedéssel törekszik a szerkesztőség, amelynek belső tagjai; Vészi József, főszerkesztő, Braun Sándor, felelős szerkesztő, Ábrányi Emil, Clair Vilmos, Cerri Gyula, Erős Gyula, Fái Béla, Gergely István, Holló Márton, Horváth Elemér, Janovics Pál, dr. Kovács Jenő, Lyka Károly, Márkus József, dr. Merkl Adolf, dr. Márton Miksa, Molnár Ferencz, Papp Dániel, Pekár Gyula, dr. Soltész Adolf, Sváb Tivadar, Thury Zoltán napról-napra egész erejét, egész lelkesedését, összes hirlapírói kvalitásait viszik a harcra. Hűséges szövetségese ebben a külső munkatársak díszes serege, amelyből csak Ágai Adolf, Balogh Pál, Beksics Gusztáv, Bessenyei Ferencz, Békefi Antal, Eötvös Károly, Feszl Géza, Géczy István, dr. Hagara Viktor, dr. Halász Ignác, Kupa Árpád, Lengyel Laura, Malonyay Dezső, Munkácsy Kálmán, Szabóné Nogáll Janka, Szana Tamás, Szántó Kálmán, Tömörkény István és Tutsek Anna neveit említjük most.

Ez a rugója a Budapesti Napló eddigi példátlan nagy sikerének és biztosítéka jövő szilárd existenciájának. És még egy. Annak az ujságnak, amely senkié másé, csak a szerkesztőségé és a közönségé, amely semmiféle idegen tőke szolgálatában nem áll és csak a maga munkálkodó embereinek, meg a magyar közönségnek, a magyar hazának, a magyar nemzeti ügynek és a magyar szabadelvűségnek az érdekeit szolgálja: ebben a függetlenségben semmihez sem hasonlítható hatalmas erőforrása van. Olvasóink figyelmét újból is felhívjuk a Budapesti Napló-ra és ismételve a legmelegebben ajánljuk ez ujságot. Olvasásra az újdonságok iránt érdeklődnek és valóságos lelki épülésükre azoknak, akiknek a magyar hirlapirodalom magas színvonalában és magyar írók és ujságírók hangyaszorgalmában kedvük telik.

Kiadó laptulajdonos:
dr. Nemes Sándor.

Idegenek névjegyzéke.

Grand Hôtel Mayer.

Lobkovicz Rezső herczeg tábornok Budapest.
Jachl Ágoston ezredes " "
Szirmay Sándor gróf főhadnagy " "
Brabecz József vadász " "
Bogdánovics Tósa földbirtokos Ruma. " "
Márkus Adolf vendéglős Kresedin.
Rohain Zsigmond vállalkozó Zombor.
Künstler Mór ügyvéd Szeged.
Szavósz Alfons igazgató Budapest.
Hirschmann Tivadar lapszerkesztő Budapest.
Vlasics József festő Eszék.
Keleti Géza hirlapíró —
Egyed János magánzó Apatin.
Steiner Adolf magánzó Petrovácz.
Burger Jakab birtokos Zorza.
Zabanner Lajos birtokos " "
Mischik János százados Bécs.
Böleskey Gyula kereskedő Budapest.
Deutsch Pülöp kereskedő Ó-Kanizsa.
Stern Ágoston kereskedő Bécs.
Glauber József kereskedő " "
Rosenberg László kereskedő Bécs.
Róth József kereskedő " "
Máj Mór kereskedő Budapest.
Grosz Adolf kereskedő Bécs.
Deutsch Izsák kereskedő Pája.
Agulár Samu utazó Bécs.
Schönwald utazó Bécs.
Novák Rezső utazó Budapest.
Frank Dezső utazó " "
Fried József utazó Bédapest.
Weisz Manó utazó Karlsbad.
Geszwald Pülöp utazó Meran.
Hessinger Vilmos utazó Bécs.
Lang Todór utazó Stuttgart.
Lóvy Károly utazó Bécs.

Burschik Lajos utazó Budapest.
Müller Alfréd utazó " "
Bozsán József utazó " "
Jurkovicz József utazó " "
Polacsek Bernát utazó " "
Kohn Oszkár utazó " "
Zatiranda Albert utazó Kuttenberg.

Erzsébet szálloda:

Behr Ignác főhadnagy Szeged.
Stencz Ferencz főmérnök Oroviez.
Pribil Zsigmond magánzó Zombor.
Dener Tamás ügyvéd Zombor.
Gyurgyovics Mita ügyvéd Eszék.
Kuhanek Vincze igazgató Prága.
Schidek Valeria nevelőnő Olmiez.
Diamant Adolf ékszerész Bécs.
Grisinger Viktor báró titkár München.
Goldheim János magánzó Budapest.
Dimics Ignác lapszerkesztő Zágráb.
Dener János ügyvéd Zombor.
Zuber Gyula — Budapest.
Jovánovics István kereskedő Zimony.
Tolliót Géza kereskedő Bécs.
Stellánov Gyula kereskedő Bécs.
Bing Ágoston kereskedő Budapest.
Ernst Sándor utazó " "
Keszler Vilmos utazó Bécs.

Központi szálloda:

Ganter Zsigmond jegyző Soóve.
Radák Tima földműves Nagy-Margit.
Hájek Anna magánzó Zimony.
Uras Vászta tanító Nagy-Margit.
Csuresics György hivatalnok Bécs.
Bárics Antal lelkész Pétervár.
Pávlics Tósa százados Bécs.
Grosz Manó kereskedő Arad.
Kovács István kereskedő Zombor.
Braunstein Adolf kereskedő Makkó.
Jung János kereskedő Bécs.
Krandl Gyula kereskedő Bécs.
Spásics Nikola kereskedő Belgrád.
Singer Armin kereskedő Budapest.
Weisz Gyula kereskedő " "

Fábrý szálloda:

Malesovics Gyula ügyvéd Zenta.
Kovács Aladár tanácsos Budapest.
Gervay Pál tisztviselő " "
Hekler Károly tisztviselő " "
Drágulics Pál ügyvéd Zombor.
Fürst János kereskedő Budapest.

Fehér hajó (Rakics) szálloda:

Oltványi Károly hivatalnok Zombor.
Popovics István gyógyszerész Belgrád.
Miskovics Tima birtokos Melenceze.
Nasztics Vászta kereskedő Mitrovicz.
Stipics Illés kereskedő Kragujevác.
Avramovics Koszta kereskedő Ruma.
Spitzer Manó utazó Budapest.
Popovics Antal kereskedő Temerin.
Renk Ernő utazó Selmeez.

Töve szálloda:

Nagy János tanító Pozsony.
Papek Károly tanító Temerin.
Vrezihradics István jegyző Nenesi.
Médics István földműves " "
Lóvy Sándor kereskedő Zombor.
Pitinger János kereskedő Zombor.
Schmidt Márton kereskedő Vilány.
Bausveg Emil kereskedő Vukovár.
Herczel Nándor kereskedő Csurog.

Nyilttér.*

Nyilatkozat.

Az „Ujvidéki Hirlap” 28-ik számában társaságunk ellen Zsigovits József csákányi lakos aláírásával megjelent nyilatkozatra tisztelt biztosító közönségünk iránti figyelemből kijelentjük, miszerint kezeink között van Zsigovits Józsefnek saját aláírású kárfelvételi jegyzőkönyve, amelyben elismeri, miszerint az a pajtája, amely után tőlünk kártérítést követel, tényleg nem volt biztosítva. Biztosítatlan tárgyért kárt fizetni nem lehet.

Kiderül ebből támadásának teljes alaptalansága.

Tudomásunk van különben arról, hogy nyilatkozata egy versenytársaság felbuztatására látott napvilágot.

Első magyar általános biztosító társaság szegedi főügynöksége.

* Az ezen rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség. Szerk.

Nyilatkozat.

Több évvel ezelőtt a mohai Ágnes-forrás ásványvizet izleltem meg, mely nekem giesshübl helyett ajánlva. És, mint nagy mérvű gyomor- és hëlhurutban szenvedő beteg, tarózkodva hittem annak, de rövid idő alatt csakugyan meggyőződtem, hogy a két víz használata között **nem létezik különbség**, azóta az Ágnes-forrás vizének vagyok fogyasztója, s mondhatom, hogyha a bort idegen helyen Ágnes-viz nélkül vagyok kénytelen használni, az emésztés rendtelensége azonnal beáll.

A mohai Ágnes-forrás vize, **mint kellemes italu ásványviz s különösen mint gyógykezelési viz iránt teljes elismerésemet nyilvánítottam.**

Rolf Kamillo,

jószágigazgató Tura (Pest m.).

4659. sz.

b. v. 1897.

Kivonat az Áverési hirdetményből.

Az ujvidéki kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Baum Henrik kulai I. végrehajtatónak Kohn Herman ó-palánkai és néhai Kohn Sándor örökösei végrehajtás szenvedő elleni 500 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a begecsi 180 sz, tjkvben A I. 1. (316—317. hr. és 176 óhrsz.) a. felvett ingatlanra az árverést 336 frtban azonnal megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1897. évi szeptember hó 25-ik napján d. u. 3 órakor** Begecs község házához megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási aron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 33 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3383. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Ujvidéken a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál 1897. évi junius hó 19-én.

Kühnel

kir. tvszék író.

Egyedül valódi angol csodabalszam

(Tinctura balsamica)

Thierry A., Pregrada,
Rohitsch-Sauerbrunn mellett

Orangyal gyógyszerárából és gyógyszerészeti készítmények gyárából.

Közegészségügyileg megvizsgálták és vélelmenyt mondtak róla. A legrégebb, leghatásosabbnak bizonyult és legolcsóbb népies háziszser, mely a mell-, tüdő- és gyomorgörcs-fájdalmakat enyhíti stb. a belsőleg és külsőleg alkalmazható.

Hogy minden tévedés elkerülve legyen, ezentúl ezen hatóságilag bejegyzett védjegyet használom.

Valódiságának jeléül minden üveg egy ezüst hüvelylyel van ellátva, melyen ócegem Thierry Adolf gyógyszerár „Az Orangyalhoz” van bevésvé. Minden balszamt, mely nem a fenti zöldnyomású védjeggyel van ellátva, utasítsanak vissza, mint hamisítást és utána- zot, mennél olcsóbb, annál értéktelenebb. Tehát mindig pontosan figyeljünk az itt látható zöld védjegyre. Egyedül valódi balszamt hamisított és utánzóit, valamint értékte- len utánzatot, melyek a közönség megtévesztésére más balszamtjegyvel vannak ellátva, elárúsított, általam a véd- jegytörvény alapján törvényesen lesz üldözve. Hol bal- szamtom részére nincsen raktár, rendeljenek közvetlenül ezen a címen: Thierry A. Orangyal gyógyszerárak Pre- grada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett. 12 kis vagy 6 dupla- üveg ára Magyarország és Ausztria bármely postahelyére 4 koronába kerül, Bosznia és Hercegovinába 12 kis vagy 6 duplaüveg ára 4 korona 60 fillér. 12 kis vagy 6 dupla- üvegnél kevesebbet nem küldök. Szállékküldés csak a pénz előzetes bevétele vagy utánvétele mellett.

Mindenkor figyelemmel legyünk a zöld véd- jegyre, melylyel a valódiság jeléül minden üveg el van látva.

Schutzengel-Apothek

A valódi angol

Csodakenőcs

ereje és hatása.

des **THIERRY** in
PREGRADA

Ezen kenőcszel egy 14 éves gyógyíthatatlannak tartott csontszű teljesen meggyó- gyítottat, újabban pedig egy 22 éves nehéz rákszerű baj meggyógyított. Az angol osodakenőcs, mely a legsu- lyosabb és idült bajoknál a szenvedő emberiségnek a leg- jobb eredményt használó szer. A sebek gyógyítása, ugyszintén a fájdalom enyhítése, ben felülmulhatlan, főalkatrészt a piros róza „rosa centifolia”-ban lévő osodaszerű gyögyerő, össze- kötötésben rendkívüli gyógyhatásuk miatt kitű- nőenek elismert más anyagokkal, képezi. Az angol csodakenőcs használható:

A gyermekágyasú mellbajánál, tejgyülemlésnél, mell- keményedésnél, orbánc, mindennemű sérelmek, láb- vagy csontsebesülések, sebek, gyenyedség, dagadt lábak, sőt csontszű ellen; ütő-, szúrás-, lő-, vágás- és zúzódási sebek ellen. Használható minden idegen részec, u. m. üveg, faszálka, homok, szilánk és tűskék eltávolítására. Mindon- nemű daganat, kinövés, pokolvar, ujjaképződés, sőt rák- betegség ellen, szemölcs, kőrümdaganat, hólyag és fel- dörzsölt lábak gyógyítására. **Mindennemű égési sebek,** fagyott testrészek, betegknél hosszabb fekvés által támadt sebek, nyakdaganat, vértörődés, fülzuga és a gyermekek- nél előforduló kisebesedések ellen stb.

Az angol csodakenőcs minél régibb, annál ki- tűnőbb hatásában.

Igen ajánlatos ezen egyedül álló szerből előví- gyázatkepen minden családnál készletben tartani.

Két doboznál kevesebb nem küldetik; a szállékküldés ki- zárólag az üszeg előleges bevétele vagy pedig utánvé- tellel eszközöltek. 2 tégely, csomagolás, szállékküldés és bérmentes megküldéssel 3 korona és 40 fillér.

Számos bizonyítvány áll rendelkezésre.

Figyelemztetek mindenkit a hatástalan hamisítványok megvételeitől s kérem szigoruan arra ügyelni, hogy minden tégelyen a fenti védjegy és ócegem „Az Orangyal gyó- gyszerárak” Pregradában beleégetve kell lennie és minden tégelynek egy használati utasításba kell becsoma- golva lenni és fentlátható védjeggyel ellátva.

Az egyedül és valódi angol csodakenőcsöm hamisított és utánzóit, a védjegy-törvény értelmében, szigoruan ü- dőztetnek, épugy ezen hamisítványok terjesztői.

Egyedül beszerzési forrás:

Orangyal-gyógytár **Thierry A.**

Pregradában Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

Raktár a legtöbb gyógyszerárban, hol raktár ninc, tessék a megrendelést közvetlenül „Az Orangyal gyó- gyszerárakhoz” THIERRY ADOLF Pregradában, Rohitsch-Sauerbrunn mellett címezni. — Az osztrák- magyar védjegy lajstrom-száma: 4224.

Betörés elleni biztosításokat

a legelőnyösebb feltételek és jutányos díjtételek mellett eszközöl a

„Hazai általános biztosító részvénytársaság”

helybeli főügynöksége.

Ügynökök is felvétetnek.

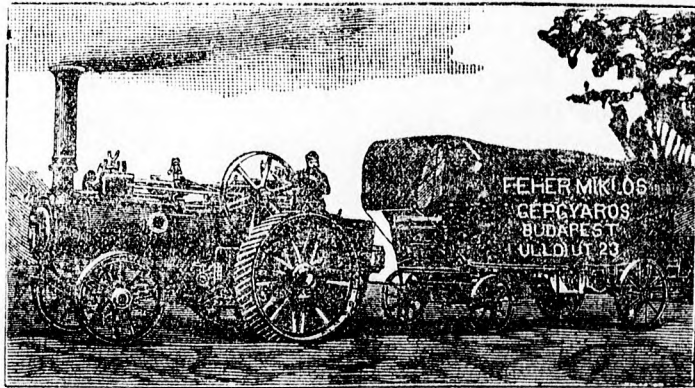
FEHÉR MIKLÓS

gépgyáros

ajánlja a

m. kir. államvasutak gőzcséplőkészletet,

továbbá a legújabb szerkezetű magánjárókat és mindennemű egyéb gaz- dasági gépeket u. m.: ekéket, boronákat, hengereket, vetőgépeket, (cir- culár)-kőr-fürészeket, malomberendezéseket, trieuróket, darálókat, a leg- jobb perenospora-fecskendőket, szeckavágókat, bakkerrostákat stb. stb. kedvező fizetési feltételek mellett legjutányosabb árakon, hitelképes ve- vőknek több évre terjedő részletfizetésre.

Leégett m. kir. államvasuti cséplők keretel készpénzért beváltatnak, valamint régi gépek ujjakkal becsereztetnek.

Cséplési idényre vevőimnek megbízható géprészekről szivesen gondoskodom.

Képes árjegyzék kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve.

Fehér Miklós

gépgyáros

Budapest, IX. Üllői ut 23. sz., (a „Köztelek” mellett).

ROYAL nagy szálloda.

Budapest, Erzsébet-körút.

A fő- és székváros legszebb és legnagyobb szállodája. Szobák 2 frttól feljebb villamvilágítással és szolgálattal.

Butor eladó.

Költözködés miatt igen jó karban levő butorok és pedig 1 teljes garnitúra, szekrények, nyo-szolyák, pamlagok, székek, asz-talok ugyszintén egy csinos kis pénzszekrény és egy zongora stb. szabad kézből s jutányos ár mellett

azonnal eladó.

A tárgyak megtekinthetők
Temerini-utca 15. számu
házban.

Védjegy. Védjegy. **Mária-**
Schutzmarke. **czelli**
Védjegy
C. Brády

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak **gyomorbajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes** házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: **étvágytalanság, gyomorgyengeség, hűzös lehelet, fel-fujtság, savanyu felbőffögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálk kiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.**

Hathatós gyógyszernek bizonyult **fejfájásnál**, a mennyiben ez a gyomortól származott, **gyomortulterhelésnél** étellekkel és italokkal, **giliszták, májbajok és hömorrhoidáknál.**

Említett bajknál a **Máriaczelli gyomor-cseppek** évek óta kitűnőknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12. sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom“.

A **Máriaczelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók: **Ujvidék:** Herczog István gyógyszer.; Georgievits P. gyógyszer.; Grossinger János gyógyszer.; és Plavsits G. gyógyszerházában. — **Ó-Pazua:** Kozacsek E. gyógyszer. — **Illók:** László Ferencz gyógyszer. — **Petrováoz:** Ferenczy István gyógyszer. — **Síd:** Koziak Emil gyógyszerházában.

Ház eladó.

A Mátyás király utca 30. számú ház, mely áll: 3 szoba, 3 konyha, mosó konyha, éléskamra, fásszin és kertből

szabad kézből eladatik,

bővebbet ugyanott a házban

a tulajdonosnál.

Hatást keltő lakodalmi és alkalmi ajándékok!!!

Krausz Samu

órás, ékszerész és Chinaezüst-raktára

UJVIDÉK, Ferencz József (fő)-tér 3. sz. Lákits-féle ház.

Nagy raktár arany és ezüst neműekben, arany, ezüst, zseb és inga órákban.

Dus választék a legjobb Chinaezüst árukban, úgy luxustárgyakban, valamint evőeszközökben I-ső II-ik és III-ik minőségben kezeség mellett a tartósságáért.

Evőeszközök valódi ezüsből suly szerint számítva különböző kivitelben.

Régi arany és ezüst tárgyak teljes értékükben becseréltetnek vagy beváltatnak.

Javítások jól és olcsón.

Órák és órajavítások 1 évi jótállás mellett.

A borszéki borviz a savanyuvizek királya!

Borszék

Gyógyfürdő Erdélyben, Csikmegyében, a fenyvesek hazájában.

Fürdőidény tartama jun 15-től szept. 15-ig. Utazás Szász Régenig vasuton, onnan a fürdő igazgatóság által szubvencionált gyorskocsin. E gyorskocsikra előjegyzést tehetni Miklós-Görög vállalkozóknál Szász-Régen. Déli utirány: Brassó Csikszereda vasuton, onnan kocsin.

A borszéki borviz a savanyuvizek királya: megrendelhető Igazgatóságnál Borszék. Kapható mindenütt. (Ujvidéken Wagner testvérek és Dietzen Imre és fia uraknál.)

Fürdők, borvizüzletre nézve minden felvilágosítással, prospectussal, árjegyzékkel szolgál a fürdőüzlet igazgatósága Borszék.

Posta, távirda helyben.

Megrendelhető: Igazgatóság Borszék.

A világ minden tárlatán első kitüntetést nyert.

Milleniumi nagy éremmel is kiüntetve.